

Om tur og utur

En fredag på kontoret. Klokken er ett og været er fint. Fra Tyskland har det kommet et par mailer. Men de kan vel vente til mandag, tenker han. Kan de ikke det?

De mailene ja. Det kan jo være noe viktig også. Mulig noe må tas tak i. Ordnes, administreres, hentes frem fra arkivet. Tyskerne har vært ganske så på i det siste.

Så har da salget ikke gått så bra den siste tiden heller. Det har bikket litt imot. Utur.

Men viktig å komme seg av gårde. Før rushet. Lenge siden sist tur nå. På langrennsski, alltid det. Blå swix? Ja.

I ørene da? Musikk er jo viktig. Det må være noe som gir optimisme før neste uke. Litt trøkk. For neste uke blir vel bra? Det snur vel snart? Det ordner seg jo?

Teigen?

”

Optimist, jeg vet det går bra til sist
Så lenge jeg lever her er jeg en optimist
Jeg er en optimist

”

Eller kanskje Timbuktu?

”

För det ordnar sig, det gör det alltid,
jo, det löser sig, så brukar allt bli,
det kommer fixa sig till slut,
det är inget tvivel om, fast nu känns skiten sur,
och flera mil ifrån, det ordnar sig.

”